

חוק הגנת השכר (תיקון מס' 3), תשכ"ד-1963 *

חולפת סעיף 6

1. במקום סעיף 6 לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958: (להלן – החוק העיקרי), יבוא:
6. שכר עבודה ישולם לידי העובד במישרין, אך מותר שישולם לו, על פי הוראתו בכתב, באמצעות בן-זוגו, הורו, ילדו, חבר בעבודה, הקיבוץ שהעובד חבר בו, מוסד בנקאי כמשמעותו בחוק בנק ישראל, תשי"ד-1954,² בנק הדואר, לשכת עבודה שהוקמה על פי סעיף 23 לחוק שירות התעסוקה, תשי"ט-1959,³ או כל תאגיד שאושר לכך על ידי שר העבודה בהסכמת ארגון העובדים הגדול ביותר ובאישור ועדת העבודה של הכנסת.

תיקון סעיף 8

2. בסעיף 8 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ד) ההגבלות שבסעיף זה חלות גם על שכר עבודה שבידי לשכת העבודה או תאגיד כאמור בסעיף 6, שבאמצעותו מבוצע תשלום לעובד, אבל רשאים הם לנכות כל סכום שנתנו לעובד כמקדמה על חשבון שכר העבודה; שולם שכר העבודה באמצעות מוסד בנקאי או בנק הדואר יחולו ההגבלות שבסעיף זה על שכר העבודה שבידיהם במשך חודש ימים מיום ששולם להם.
- (ה) הוראה שבחיקוק הנוגדת הוראת סעיף זה לא ינהגו לפיה."

חולפת סעיף 13

3. במקום סעיף 13 לחוק העיקרי יבוא:
- "מועדים מיוחדים 13. שר העבודה רשאי, באישור ועדת העבודה של הכנסת, לקבוע מועד לתשלום שכר לעובדים שלא נקבע לו מועד בסעיפים 9 עד 12."

תיקון סעיף 14

4. בסעיף 14 לחוק העיקרי –
- (1) בהערת השוליים תימחק המלה "בדיעבד";
- (2) הסעיף יסומן "14 (א)" ואחריו יבוא:
- "(ב) הוסכם בהסכם קיבוצי, או בהסכם בכתב שבין ארגון עובדים למעבידים אף שאיננו הסכם קיבוצי, על הגדלת שכר לתקופה עתידה, מותר שתשלום התוספת לשכר יידחה למועדים שייקבעו בהסכם כאמור, ובלבד שלא יידחה למועד מאוחר משהיה חודש יום שבו צריך היה להשתלם השכר אילמלא נדחה."

הוספת סעיף 17א

5. אחרי סעיף 17 לחוק העיקרי יבוא:
- 17א. הזכות לפיצויי הלנת שכר, להבדיל משכר עבודה, תתיישן אם לא הוגשה תובענה לכית המשפט או לממונה על גביית השכר תוך שנה מהיום שבו רואים את השכר כמולן, או תוך 14 יום מהיום שקיבל העובד את השכר שבו קשור הפיצוי, הכל לפי המוקדם, אולם בית משפט או הממונה רשאים להאריך את התקופה של 14 יום לתקופה של 30 יום."

* נתקבל בכנסת ביום ח' בטבת תשכ"ד (24 בדצמבר 1963); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 555, תשכ"ג, עמ' 246.

1 ס"ח תשי"ח, עמ' 86; תשי"ט, עמ' 40; תש"ך, עמ' 99.

2 ס"ח תשי"ד, עמ' 192.

3 ס"ח תשי"ט, עמ' 32.

6. במקום סעיף 18 לחוק העיקרי יבוא:

18. "הפחתת פיצוי בית משפט וממונה על גביית שכר רשאים להפחית פיצוי הלנת שכר או לבטלו, אם נוכחו כי שכר העבודה לא שולם במועדו בטעות כנה, או בגלל נסיבה שלמעביד לא היתה שליטה עליה או עקב חילוקי דעות בדבר עצם החוב, שיש בהם ממש לדעת בית המשפט או הממונה על גביית השכר, לפי הענין, ובלבד שהסכום שלא היה שנוי במחלוקת שולם במועדו."

7. בסעיף 19 לחוק העיקרי, במקום "על פי בקשת עובד או בא כוח ארגון עובדים המייצגו" יבוא "על פי בקשת עובד או בא כוח ארגון עובדים המייצגו שהוגשה תוך שנה מהיום שבו רואים את השכר כמולן".

8. אחרי סעיף 19 לחוק העיקרי יבוא:

19א. (א) כונס הנכסים הרשמי, נאמן בפשיטת רגל ומפרק חברה או אגודה שיתופית אינם חייבים בפיצוי הלנת שכר בעד פרק הזמן שראשיתו ששה חדשים לפני התאריך הקובע.

(ב) לא יינתן צו תשלום נגד כונס הנכסים הרשמי, נאמן בפשיטת רגל או נגד מפרק חברה או אגודה שיתופית.

(ג) סעיף זה אינו חל על פירוק מרצון של חברה ועל שכר העבודה שכונס הנכסים הרשמי, נאמן בפשיטת רגל או מפרק חברה או אגודה שיתופית יתחייבו בהם אחרי התאריך הקובע.

(ד) "התאריך הקובע" לענין סעיף זה — יום הגשת הבקשה לצו קבלת נכסים או לצו פירוק על ידי בית המשפט, או יום מתן צו פירוק לאגודה שיתופית, הכל לפי הענין."

9. אחרי סעיף 21 לחוק העיקרי יבוא:

21א. (א) ממונה על גביית שכר רשאי —

(1) להזמין אדם להעיד לפניו, להיחקר כעד או להגיש מסמך, וכן לדרוש מכל עד שיקיים עדותו בשבועה או בהן צדק;

(2) ליתן צו הכופה אדם לבוא לפניו לאחר שלא בא לפי הזמנה כאמור בפסקה (1) ללא סיבה סבירה וכן להטיל עליו תשלום ההוצאות שנגרמו מחמת סירובו לציית להזמנה ולקבוס אותו בסכום שלא יעלה על מאה לירות;

(3) לקבוס בסכום שלא יעלה על 100 לירות אדם שסירב להעיד, להיחקר או להגיש מסמך כפי שנדרש.

(ב) קנס שהוטל לפי סעיף קטן (א) ייגבה כדרך שגובים קנס שהוטל על ידי בית משפט.

(ג) שר העבודה רשאי להסדיר בתקנות דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה של עדים, שהתייצבו לפני הממונה על פי הזמנה כאמור בסעיף קטן (א), והפקדתם על ידי המבקש הזמנת עד.

10. סעיף 22 לחוק העיקרי — בטל.

11. במקום סעיף 23 לחוק העיקרי יבוא:
 "שמירת סמכות 23. הסמכות הנתונה לממונה על גביית השכר לתת צו תשלום אינה באה לגרוע מזכותו של עובד לתבוע שכרו בדרך בה תובעים חוב אורחי, אף אם בקשת העובד לצו תשלום נדחתה בשלמותה או בחלקה על ידי הממונה על גביית השכר."
12. בסעיף 25 (א) לחוק העיקרי, אחרי פסקה (3) יבוא:
 "(4) סכום שהוטל כקנס משמעת בהתאם להסכם קיבוצי או על פי חיקוק."
13. בסעיף 31 לחוק העיקרי, בסופו, יבוא "וכן רשאי הוא בהתייעצות עם שר המשפטים להתקין תקנות בדבר סדרי דין ונוהל בפני ממונה על גביית השכר".
14. רואים את תקנות הגנת השכר (הנחזה בפני הממונה על גביית השכר), תשי"ט—1959, מתן חוקף כמותקנות כד"ן.
15. הוראות סעיף 6 יחולו גם על תובענות שעילתן לפני תחילתו של חוק זה.
- החלפת סעיף 23 תיקון סעיף 25 תיקון סעיף 31 מתן חוקף הוראות מעבר

יגאל אלון
 שר העבודה

לוי אשכול
 ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
 נשיא המדינה

4 ק"ח 882, תשי"ט, עמ' 998.

תיקון טעויות

בחוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), תשכ"ד—1963, שפורסם בספר החוקים 409, תשכ"ד, עמ' 12, בסעיף 74 (א), במקום "לייצור ולשיווק" צ"ל "לייצור ושיווק".
 בתאריך קבלת החוק לתיקון פקודת המועצות המקומיות (מס' 3), תשכ"ד—1963, שפורסם בספר החוקים 410, תשכ"ד, עמ' 24, במקום "ט"ז בכסלו תשכ"ד (2 בדצמבר 1963)" צ"ל "י"ז בכסלו תשכ"ד (3 בדצמבר 1963)".

תיקון טעות דפוס

בחוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג—1963, שפורסם בספר החוקים 404, תשכ"ג, עמ' 136, בסעיף 12, במקום "בעובד במשכורת" צ"ל "בעובד במשכורת", ובמקום "בעובד בשכר" צ"ל "בעובד בשכר".

